21 d'abril: Sant Anselm, bisbe i doctor de l'Església

Text de l'Evangeli (*Mt* 11,25-30): En aquella ocasió, prenent Jesús la paraula, digué: «Et dono gràcies, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has amagat aquestes coses als savis i prudents, i les has revelat als infants. Sí, Pare, perquè així ha esdevingut plaent davant teu. Totes les coses m'han estat donades pel meu Pare; i ningú no coneix el Fill sinó el Pare, ni el Pare ningú no el coneix sinó el Fill i aquell a qui el Fill ho vulgui revelar.

Veniu a mi tots els qui esteu fatigats i afeixugats, i jo us alleujaré. Preneu el meu jou sobre vosaltres i apreneu de mi, que soc mansuet i humil de cor, i trobareu el repòs per a les vostres ànimes, ja que el meu jou és suau i la meva càrrega lleugera».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Has amagat aquestes coses als savis i prudents, i les has revelat als infants»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui celebrem sant Anselm d'Aosta (Itàlia), també conegut com Anselm de Bec (França) i Anselm de Canterbury (Anglaterra). A Aosta nasqué (1033), a Bec es comprometé amb el Senyor com a benedictí (als 27 anys) i des de Canterbury —on regí com a bisbe— fou cridat a la Casa del Pare (1109).

Anselm rebé de Déu una admirable capacitat per a l'especulació intel·lectual i per al govern. Com a teòleg fou l'iniciador de l'escolàstica (mètode rigorós d'investigació teològica); com a bisbe no li mancaren moments amargs i durs pel fet de defensar la llibertat de l'Església. Però, sobretot, Anselm destacà per la seva pietat i senzillesa, conscient que el Pare ha amagat aquestes coses [elevades] a savis i prudents i les ha revelades als infants (cf. Mt 11,25).

Així pregava sant Anselm: «Déu, os ho demano, vull conèixer-vos, vull estimar-vos i poder fruir de Vós. I si en aquesta vida no sóc capaç d'assolir-ho plenament, si més no, que cada dia progressi fins que arribi a la plenitud». L'esperit humà s'eleva envers la veritat amb les "ales" de la fa i de la raó. La teologia ("ciència de la fe") parteix de la Paraula que rebem de Déu, i en ella aprofundim amb l'ajut de la raó (la fe no és "irracional", sinó "sobre-natural"). Per això, «l'estudi teològic, si es fa en un esperit d'oració i humilitat, pot menar a una coneixença més profunda del misteri de Déu. Sense la pregària, l'estudi

esdevé estèril» (Sant Joan Pau II).

Ànima de teòleg i ànima de govern; de govern fort i prudent: una inusual conjuminació! Com a prior i abat de Bec mostrà les qualitats de bon mestre per a preparar els seus germans. Més tard, elegit per a regir l'església de Canterbury, va patir l'exili de la seva pròpia diòcesi. Però no es desanimà: el jou del Senyor «és suau» i la «càrrega lleugera» (cf. Mt 11,30). De manera que, amb perseverança, valentia i bondat reeixí a què Enric I abandonés les seves abusives pretensions sobre l'Església... I, així, sant Anselm pogué tornar a la seva seu.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Vull comprendre alguna cosa de la veritat que el meu cor creu i estima, no pretenc entendre per creure, sinó que crec per a entendre» (Sant Anselm de Canterbury)

- «A l'Evangeli de Mateu, trobem una de les crides més urgents de Jesús: 'Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us alleujaré'. Jesús demana que anem a Ell, que és la veritable saviesa, a Ell que és 'mansuet i humil de cor'; proposa el "seu jou", el camí de la saviesa de l'Evangeli que no és una doctrina per aprendre o una proposta ètica, sinó una Persona a qui seguir» (Benet XVI)

- «'La fe mira de comprendre' (St. Anselm): és inherent a la fe que el creient desitgi conèixer millor aquell en qui ell ha posat fe i vulgui comprendre el que li ha revelat. Un coneixement més penetrant demanarà, per la seva banda, una fe més gran i cada cop més amarada d'amor. La gràcia de la fe obre 'els ulls del cor' (Ef 1,18) (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 158)